

ՏԱՍՆ ԵՒ ՎԵՑԵՐՈՒ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆՆԱԳՈՒԹԻՒՆ

Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կ. Պօլտով հրատարակ-
վող մի նոր գիտնական ամսագիր. Անաստասի
հրատարակչի պատճառները. Հասարակաց գրա-
դարանի հարցը Երևանում. Ժողովուրդը և քահանա-
ներ. Նամակ Ալեքսանդրապոլից. Ներքին լուրեր.
—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Համոզմունքից զուրկ
գործիչներ. Եւրոպական մամուլը և գերմանական
կայսրը. Նամակ Թիւրքիայից. Արտաքին լուրեր.
—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ.—Հեռ-Ա.Գ.Ի.ՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Կ. ՊՈԼՏՈՒՄ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՂ ՄԻ ՆՈՐ ԳԻՏՆԱ-
ԿԱՆ ԱՄՄԱԳԻՐ

Ստացանք Կ. Պօլտով այդտեղ լոյս տեսած
«Կրթարան» ամսագրի առաջին համարը: Ամսա-
գրի տնօրէն մի ինչ որ պարտի Պ. Արտուրի է:
Սոյ առաջին տեսարանի ըստմանով թիւերը
հետևեալն է. 1) Յայտարարութիւն, 2) Հայինք
առ Աստուած (բանաստեղծութիւն, որից ոչինչ
չէ կարելի հասկանալ, որ զուրկ է թէ մտքից և
թէ բանաստեղծական չափերից), 3) Յայ և Ան-
յուստութիւն (մտթ և անիմաստ քարոզի պէս մի
բան), 4) Մեծարար, ոչ և իւր կերպարանափո-
խութիւնը (քննադատական, տեղ տեղ լաւ, տեղ
տեղ մտթ գրված), 5) Գրական հասանքներ (բը-
նակարարական) և 6) Այլ և այլը: Այդ մասը ամե-
նահետաքրքրին է և այդ բաժնում հարցորած մի
տեղեկութիւն մանաւանդ կարող է համարվել մի
նոր և քանակի, թէ և անհաստատելի գիւտ, որը չը
գիտենք ում յատկացնենք, —գերմանական գիտնա-
կաններին, թէ «Կրթարան» տնօրէն, պ. Արտու-
րին: Ահա այդ գիւտը. «Հին կապերտներէ պատ-
րաստված շաքար: Քանի մի տարի առաջ պ. Նիք-
թէր հին շապիկներէ շաքար պատրաստելու ձեռ-
նարկելով մեծ ազդեցութիւն առաջ բերաւ: Այժմ
ի Գերմանիա շաքարն հնտախներէ կը շինեն, զա-
նոնք ծծումքի թթուոյ ազդեցութեամբ աջետի
վերածելով, աջետն ալ շրտախուն կրի հետ կը
խառնեն, որ դարձեալ ծծումքի թթուոյ միջոցաւ
քաղցրանիւթի կը փոխվի: Այս կերպով պատ-
րաստված քաղցրանիւթը աւելորդ մէջ գործա-
ծուածին նման է և նոյն եղանակաւ շաքարեղէն-
ներ, պարզապէս կը արտադրուին: Այս գործ-
ածով: Ետ հրաշքի գիւտն է: Չարմախում ենք
որ պ. Արտուրի փոխանակ «Կրթարան» հրատա-
րակելու, ձեռնամուկն չէ լինում իր տանը եղած
հին կապերտներից և իրան մօտ գտնվող հնտա-
խներից ու հին շապիկներից շաքար, քաղցրե-
ղէններ և պարզապէս պատրաստելու...
Գա աւելի շահաւէտ կը լինէր, քան թէ ամ-
սագիր հրատարակելու: Սակայն պ. Արտուրի
չաճ չէ որոնում գրականութեան մէջ: Ահա
նրա նշանաւոր խօսքերը որ գտնում ենք
նրա յայտարարութեան մէջ: «Բարձր ձեռ-
նարկներ եղած են մեր մամուլն ճոխացնելու,
որոցմէ այժմ այն ինչ մի քանին (ինչ լեզու է)
կանգուն կը մնան գործելով ազգային, քաղաքա-
կան և գիտնական ըզրին ներքև լով ի ինդի-
շաճու. և ի յարգող անձնական կրթից. այս է ար-
դեօր մամուլի կոչումն (ինչ անձնականութիւն):
Մամուլն պէտք է լինի (?) ազատ ամեն ազդե-
ցութիւնէ (չառ ուղի է) ունենալով նշանաբան
ժողովրդեան օգուտն և ևեթ Ահա այս զորոյն
ներքև և մենք պիտի ջանամք գործել (չառ ու-
րախ ենք) ցորչապի ներքին մեր հանդիսին անձուկ
էջին, զորս պիտի յատկացնենք լով գրական,
գիտական և ուսումնական տեսութեանց»:

Եթէ «Կրթարան» ուսումնական կամ գիտնա-
կան տեսութիւնները վերև յիշվածի նման կը
լինեն թէ հին շապիկներից, հնտախներից և փը-
տած կապերտներից կարելի է շաքար, քաղցրե-
ղէններ, կոնֆէտներ և պարզապէս պատրաս-
տելու, — մեզ կը մնայ շնորհաբար պ. Արտուրին

և կատարեալ վստահութեամբ մարգարէանալ
նմա կատարեալ աշողութիւն իր յանձն առած
«օգուտէտ», «ազգոգուտ» և «անշահասէր» ձեռ-
նարկութեան վերաբերմամբ: ***

ԱՆՍՈՒՆՆԵՐԻ ՀԻՒՆՆՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏՃԱՌՆԵՐԸ

Գիւղացին եթէ ապրում է, դրանով նա պար-
տական է իր ընտանի անասուններին. որովհե-
տե Երկրագործութեան համար անհրաժեշտ են
եզն ու գոմէշը, առանց դրանց գիւղացին չէ կա-
րող մի թիղզաչափ հող վարել, մանաւանդ այժմ,
քանի որ նոր սխտեմայի գոլթանը, որին սով-
բարար լծում են ձիեր, չէ ընդհանրացած:

Գիւղացու ընտանիքը մեծ մասամբ կերակր-
վում է ընտանի կենդանիների տուած ուտելիչնե-
րով: Կաթով, մածնով, կարագով և այլն, որոնց
ընդհանուր խօսքով «թացան» անուն են տալիս:
Պատ օրերին գիւղացու ընտանիքը «եօրայ» է դը-
նում ցամաք հաց կամ շատ-շատ մի քանի թթու
կամ աղ դրած բանջարներով, իսկ ուտիլ օրերին
ինչպէս անցի, թացանով: Հէշտ է Երևանայել,
թէ ինչ վիճակի մէջ կը լինի այն ընտանիքը, որը
զրկված է իր միակ սննդարար կերակուրից—թացա-
նից. եթէ չը կար վերջինս, ուրեմն նա տարին տաս
Երկու ամիս ցամաք հացով և բանջարով պէտք
ապրի. բայց միայն օւայ պարունակող բուսե-
ղէն կերակուրը չը կարողանալով բաւարար սնունդ
մատակարարել, հետզհետէ նրա մարմնակազմը
կը քայքայվի և կառավանայ վաղահաս ծերու-
թիւն կամ մահ:

Ասածներէրցա երևում է, որ ընտանի անասունը
գիւղացուն կենքը տուողն է, հետաքրար շատ ա-
ւելի խնամքով և զոչուցութեամբ պէտք է պահ-
պանել նրան, որպէս զի գիւղացին չը զրկվի նը-
րանից: Բայց ընդհակառակը գիւղերում շատ ան-
տարբեր են դէպի այն պայմանները, որոնք կա-
րող էին ընտանի անասուններին առողջ պահել
և ոչնչացնել մասամբ այն տարախոտիկ հիւսն-
գութիւնները, որոնք շատ անգամ զրկում են ամ-
բողջ գիւղի ընտանիքներին իրանց միակ յոյս ու
ապակն ընտանի կենդանիներից: Դիտված է
որ անասունների մէջ հիւսնագութիւններն անդի-
ն են ունենում գլխաւորապէս ձմեռվայ վերջերում
և զարնան սկզբներում: Սրա պատճառն ինքն
ըստ ինքեան հասկանալի կը լինի, եթէ մենք ու-
շաղջութիւն դարձնենք այն գոմերի վրա, ուր
ամբողջ ձմեռը ընտանի կենդանիները փակված
մնում են: Երևակայեցէ ձեզ 6 քառակուսի սա-
ժէն բակից բաւական ցածր յատակ ունեցող մի
տեղ, որի շուրջը բարձրանում են ոչ աւելի քան
2 1/2 կամ 3 արշին բարձրութեամբ պատեր, սրանց
վրա ձգված են ձուռ. ու մուռ գերաններ, ինչպէս
պատահել է, ապա բարակ եղզին, իսկ սրա վրա
հող. տանիքի մէջտեղից լինում է փոքրիկ, հաղի-
կէս արշին տրամագիծ ունեցող երթիկ, իսկ պա-
տերի մէջ լինում է շատ փոքր մի լուսամուտ
իւղղութեամբ թուղթ վրան կայքած, կամ բոլորովին
լուսամուտ չէ լինում: Ահա, գոմը պատրաստ է,
այսպիսի մի տեղում կապում են 5—6, երբեմն
10 «սևատուար»: Անասունները այս տեսակ գո-
մերի մէջ քնում, կանգնում, կերակրվում են մին-
չև ձմեռվայ անցնելը: Մի անգամ օրամէջ կեն-
դանիների տակ մաքրում են: Եթէ պատահի ձեզ
գոմի դուռը բանալ և ներս մտնել, մէկ րօպէ
չէք կարող մնալ այն ապականված օդի մէջ: Այս
գարշահոտութեան, ապականված օդի մէջ անա-
սունները ապրում են 2—3 ամիս, նայելով ձը-
մեռվայ խտութեանը ու երկարութեանը: Ապա-
կանված ու ներած օդի մէջ մնալուց առաջա-
նում է թուլութիւն, հիւսնագութիւն: Եթէ միւս
անպատ միջոցները մի կողմ թողնենք, այս տե-
սակ գոմերի անմաքրութիւնն ու ապականված
օդը հերիք է տարախոտիկ հիւսնագութիւններ
հիւսնագութիւն համար:
Անցեալ տարի իզդիրում և նրա շրջակայքում
երեցեալ «ազար» կոչված տարախոտիկ հիւսնա-

գութիւնը, որից շատ անասուններ կոտորվեցան:
Մէկ պարոն Ղ. ազգանունով պատում էր թէ
չը նայելով, որ ինքն 20—30 տուար էր պա-
հում, բայց բոլորն էլ անվտանգ մնացին. և ինքն
իր սեփական փորձով համոզված բացատրում էր
թէ իր անասունների առողջ մնալու գլխաւոր,
պատճառն այն էր, որ գոմը մեծ, բարձր, յատ-
կը մաքուր և մեծ լուսամուտներով էր: Մենք
չառ ուրախացանք, որ այդ պարոնը անասուննե-
րին առողջ պահելու համար ֆիզիոլոգիական այդ
մէկ պայմանը ճշգրտութեամբ է ըմբռնել: Եթէ բը-
նագիտութիւնն եկած է այն եզրակացութեան
որ իւրաքանչիւր շնչաւոր կենդանու արիւնը մա-
քրվելու համար հարկաւոր է մաքուր օդով շնչա-
ռութիւն, ուրեմն պարզ է, որ մեր այժման գո-
մերը շատ միատեսակ են անասունների համար,
պէտք է նրանց բարեփոխել: Այս երևոյթի վրա
հրատարակում են մեր գիւղական երիտասարդների
ուշաղջութիւնը, այն երիտասարդներին, որոնք
նոյն իսկ դպրոցում իրանց ուսուցչից ընդգիտու-
թիւն սովորելիս լսել են՝ որ առողջ լինելու հա-
մար հարկաւոր է մաքուր օդ և առատ լոյս:

ՀԱՍՏԱՐԱԿԱՅ ԳՐԱԳՈՐԱԿԻ ՀԱՐՑԸ ԵՐԵՒԱՆԻՄ

Երևի առօրեայ և ամենակարևոր հարցերի
թուումն է և հասարակաց գրադարանի խնդիրը:
Երևանում ընթերցանութեան աներևակայելի պա-
հանջ է զգացվում, ամեն կողմից գրք են ու-
ղում, ամեն կողմից գանգատ է լսվում, որ Երե-
ւանում գրք ճարելու անկարելի է և իսկապէս
հրտեղից ճարել, եթէ մի հասարակաց գրադարան
չը կայ: Արդէն այս հարցը մի քանի անգամ ևս
«Մշակուտ» յարուցված է, բայց դա միշտ մը-
նացել է «Չայն բարբառոյ յանպատի»: Երե-
ւանցին միշտ կարգացել է այդ նիւթի վրա զըր-
ւած թղթակցութիւնները և նամակները ու ա-
կանջի հեռն է ձգել: Բայց մինչև երբ պէտք է
սպասել, ականջի ետև ձգելով բան չի դուրս
գալ, սպասել է այնտեղ որքան կարելի է չուտա-
փոյթ իրագործել այդ հարցը: Եր մի կենսական
ամենամանրագիտող հարց է իրենան համար: Ու-
րեշ քաղաքներում և օտար երկրներում այդ տե-
սակ հարցերը իսկույն իրագործում են ստանում:
Օտար երկրներում ամեն միջոց գործ են դնում
ժողովուրդի մէջ ընթերցանութիւնը տարածելու
զրա համար ահալին գումարներ են մտնում, զը-
րադարաններ են հիմնում, գանազան գրականա-
կան երկրպիւծներ են կազմում, լրագրիներ են հը-
կաւակն են անում—այն է ընթերցանութիւնը
միտցնում են իր նոյն իսկ զեռ մանկական հա-
սակում:

Յիրաւի, Երևանում կան գրադարաններ, բայց
այդ գրադարանները թէ աղքատ են և թէ հա-
սարակութեանը մատչելի չեն: Այդ գրադարան-
ների թիւը 3 է—Կլուբինը, թեմական դպրոցինը
և արքեպիսկոպոսի դպրոցինը: Բացի այն, որ վերո-
յիշեալ գրադարանները վերապահված են որոշ
գրադարակրի, պէտք է ի նկատի ունենալ, որ
նոյն իսկ այն անձինք, որոնք կարող են օգտվել
այդ գրադարանների մէկն ու մէկից, նրանք ևս
զուրկ են որոշ գրքերից: Այսպէս մի գիմնագիտա-
գորի առաջ բաց են գիմնագիտելի գրադարանի
զուները, հայերէն գրքեր չէ կարող ճարել, իսկ
թեմական դպրոցի աշակերտը ուսուցիչն չէ կա-
չէք կարող մնալ այն ապականված օդի մէջ: Այս
գարշահոտութեան, ապականված օդի մէջ անա-
սունները ապրում են 2—3 ամիս, նայելով ձը-
մեռվայ խտութեանը ու երկարութեանը: Ապա-
կանված ու ներած օդի մէջ մնալուց առաջա-
նում է թուլութիւն, հիւսնագութիւն: Եթէ միւս
անպատ միջոցները մի կողմ թողնենք, այս տե-
սակ գոմերի անմաքրութիւնն ու ապականված
օդը հերիք է տարախոտիկ հիւսնագութիւններ
հիւսնագութիւն համար:
Անցեալ տարի իզդիրում և նրա շրջակայքում
երեցեալ «ազար» կոչված տարախոտիկ հիւսնա-

է արել: Ուրեմն ինչպէս պէտք է անել, այսպէս
թէ այնպէս Երևանում անհրաժեշտ է, որ մի հա-
սարակաց գրադարան հիմնվի, որտեղ ամեն մարդ
ազատ մուտք ունենայ:

Մնում է միայն մի միջոց, այն է նոյն ինքն
այդ պահանջ զգացող դասակարգը պէտք է ձեռ-
նարկէ ապագայի հասարակաց գրադարանի հիմքը
դնել: Գրա համար պէտք է Երևանի երիտասար-
դութիւնը մի ընկերութիւն կազմէ այդ նպատա-
կով, փող վեր գան, գրքեր գնեն ու մի փոքր
գրադարան հիմնեն: Այն ժամանակ գործը մա-
սամբ լուծված կը լինի: Այն մարդիկ, որոնք մաս-
նաւոր գրադարաններ ունէին, կամ որոնք ցան-
կութիւն ունեն ունենալ, տեսնելով արդէն որ
այդ գրադարանը գոյութիւն ունի, իրանց գրքերը
ուրախութեամբ կը նուիրեն նրան, մի քանիսը
փող կընծային և այլն: Մի խօսքով այժմ գործը
Երևանի երիտասարդութիւնից է կախված: Իրանք,
որոնք պահանջ են զգում, եթէ չը ձգտեն իրագործել
այդ խնդիրը, էլ ի՞նչ պիտի նրանց համար գրադա-
րան ստեղծէ: Սպասել, որ զեանից բանի բողկի
նման, դա աւելորդ է. տանիքները դարձում
այդպիսի հրաշքեր չեն կատարվում: Բայց ինչ է
պատճառը, որ հասարակաց գրադարանի խնդի-
րը, նոյնպէս և այլ շատ կենսական հարցեր լաւ
չեն ուսումնասիրվում, չեն արծարվում և միշտ
մի տեսակ անյայտութեան մէջ են մնում: Գրա
պատճառները շատ են, բայց դրանց թուում ա-
ռաջնակարգ տեղ է բռնում մի տեղական հա-
մեստ լրագրի բացակայութիւնը, որի մասին
մտադիր եմ միւս անգամ գրել: Վերջացնում եմ
նամակ հրատարակելով Երևանցիների լուրջ ուշա-
ղջութիւնը հասարակաց գրադարանի հարցի վրա
և իրակատար աշողութիւն եմ ցանկանում:

Մ. Մ.

ԺՈՂՈՎՈՒՐԻ ԵՒ ՔԱՀԱՆԱՆԵՐԸ

Յայտնի է, որ մեր այս ներկայ ժամանակում,
մեր քահանաների բերանից լսվում է մի այսպի-
սի տխուր գանգատ՝ թէ ժողովուրդը չէ յաճա-
խում եկեղեցին, թէ նա դժուար է տալ իր ա-
ւանդական տուրքը եկեղեցուն և քահանային:

Բայց արդեօք ճշմարիտ է, որ ժողովուրդը
սառնասիրտ է դարձել դէպի եկեղեցին և չէ
պատուում իր քահանաներին, թր աստիճանի ճիշդ
է այդ և ինչից է առաջանում:

Ժողովուրդը, իրաւ չէ յաճախում եկեղեցի, սա-
կայն այդ դեռ: չէ նշանակում թէ նա մոռացել է
եկեղեցին, այլ նրան չեն գրաւում քահանաները:
Ժողովուրդը զզվում է, երբ տեսնում է մի և նոյն
եկեղեցուն չորս քահանաներ հակառակ միմեանց,
բացարձակ կռիւ մղելով միմեանց դէմ:

Երբ երկու քահանաներ սովորաբար միշտ զը-
տնվում են միմեանց հետ վէճի կամ կռիւ մէջ,
երբ նրանցից մէկը միւսին նետ է արձակում,
երբ մէկը բողբոլում է երեցիտի գործած յայտնի
զեղծումները մասին, իսկ միւսը, որպէս երեցիտ-
ի երդուեալ հաւատարմատար սկսում է ժողո-
վրդի մտքերը գրգռել, երբ մէկը խելով, որ այս
ինչ ազգային հիմնարկութեան համար իր ընկերը
խորհրդի անդամ պէտք է ընտրվի, ու սև նա-
խանձից կուրացած սկսում է պրօպագանդա ա-
նել և այնպէս անաջողեցնել միւսի ընտրութիւն-
ները,—արդեօք ժողովուրդը մեղաւոր է, որ չէ
յաճախում եկեղեցին, անազար տեսնելով քահա-
նաների վէճը, կռիւը և բացարձակ արդարեւ ե-
կեղեցու մէջ: Պէտք է միայն տեսնել, թէ ինչ
ազմութիւն ու կռիւներ են ընկնում քահանաների
մէջ իւրաքանչիւր ամսավերջին, երբ նրանք ըս-
կում են իրանց եկամուտը բաժանել իրանց մէջ:
Ո՞վ չի համաձայնի մեզ հետ, որ իր պարտքը
լաւ հասկացող քահանան հրաշքեր կարող է անել
աւելի աղղու, աւելի պտղաբեր կերպով տարածել
ժողովրդի մէջ աւետարանական ճշմարտութիւն-
ները, և այդ վարդապետութեան մէջ անփոփոխ
զուտ մարդկային բարոյականութիւնը: Բայց ու-
նենք այդպիսի պարտաճանաչ քահանաներ, ու

ընդ կարողանային ըմբռնել իրանց նշանակութիւնը և ի չար գործ չը դնէին իրանց ազդեցութիւնը: Գծարարաբար պատասխանը մեծ մասամբ բացատրական է լինում:

Սակայն հւմ մեղն է, եթէ ոչ հասարակութեանը, որ նա իր անտարբերութեամբ աւելի ոյժ է տալիս անարժան քահանաների շատանալուն և «խախտու» ու խնամութեան համար ինքն զոհում է ամենայն բան:

Ա. Օ.

ՆԱՄԱԿ ԱԼԻԲՈՒՆԻՐՈՊՈԼԻՑ

Մարտի 1-ին

Եթէ չեմ սխալուում 1886 թ.ին, Ալեքսանդրովի մէջ նոյն քաղաքի գինուորական և քաղաքացիական բժիշկները հիմնեցին մի բժշկանոց: Յարգելի պարոնները չբարոններին բժշկում էին բարձրագույն ձևով, իսկ գեղապետը 20% զիջումով էր տալիս դեղերը վկայված աղքատներին: 1887 թ.ին անձամբ գործ ունենալով նոյն բժշկանոցի հետ, տեսայ մի վերին աստիճանի մարդասէր, ազնիւ բժիշկ, որի մասին իսկոյն կը պատմեմ:

Այդ նոր հիմնած բժշկանոցից սկզբում ժողովուրդը հեռու հեռու էր ման գալիս և նայում նրա վրա այնպէս, ինչպէս թուրքը խողի մայն: Շատ անգամ բժշկանոցը ընդունելութեան ժամերին գատարկ էր լինում: Չանցաւ կարճ ժամանակ նոյն հիմնարկութիւնը, ինչպէս մի մարդիս, ձգում և ձգում էր դէպի ինքը խրտնոյ, փախչող հասարակ ժողովուրդին: Բժշկանոցը յաճախորդներով լի էր, ընդունելութեան ժամերն այլ ևս չէին բաւականանում: Ինչ պատահեցաւ, ո՞վ էր այդ մարդիսը: Դա գինուորական բժիշկ, գնդապետ Պաւելովն էր, որքան յիշում եմ, մի ժամանակ էլ Նուրում բարի անուն ժառանգած, մի ազնիւ, վերին աստիճանի մարդասէր, անշահատէր մարդ: Այդ պարոնը ոչ թէ ուրիշ բժիշկներին նման յանուն երեք բուժիչանոց վիճակներ էր գործում, կամ ոգևորում կարողան հնգանոցով:—այլ ուղղակի բարոյական պարտք էր համարում օգնութիւն հասցնելու մի ասիական տղատ հասարակութեան, որից հիւանդութիւնները, ախտերը անդադար ու անչափ զոհեր էին տանում:

Յարգելի բժիշկ Պաւելովն իր ազնիւ, անշահատէր վարմունքով և բարեխիղճ գործունէութեամբ մեր հասարակութեան ստորին դասակարգի մեծամասնութեան մէջ կարճ ժամանակում մեծ փոփոխութիւն գցեց, նրան մի մեծ քայլ անել տուց: Առհասարակ ոչ միայն Ալեքսանդրովի, այլ մեղանում ամեն տեղի հասարակ ժողովուրդը աստիճանաբար, հայտնաբերելով վերաբերվում դէպի բժիշկը և այժման բժշկականութիւնը: Հիւանդութեան ժամանակ ժողովուրդը միշտ դիմում է կախարչներին, սրբերին, երկնային այլ և այլ աներևոյթ զօրութիւններին... իսկ յարգելի Պաւելովն մեծ հարուած տուց այդ անտիպապաշտութիւններին, կախարչներին, և դարմանալի աջողութիւն ունեցաւ Դրա պատճառն այն էր, որ աջող կերպով բժշկելով հիւանդներին, կենդանի օրինակով ցոյց էր տալիս բժշկական գիտութեան անդհանրատեղի օգտակարութիւնը, բայց որ զլիսաանոյն է, ինչքան անշահատէր էր: Այն բերանը, որ առաջ հայտնայեց, թուրք և մուր էր թափում բժիշկներին վրա, խոյս տալով նրանցից, այժմ օրհնում, անդադար օրհնում է բժշկութիւնը: Նոյն անտիպապաշտ, կախարչների զոհ գնացող ժողովուրդը այժմ խումբ խումբ դիմում է բժշկանոց: Հիւանդներից շատերը իմ աչքի առաջ ծաղրում, անիծում էին կախարչներին, ասիական խաբեբայ, զիր-բանոց բժիշկներին, որոնք փող, գառ և զանազան ընծաներ ստանալով, ոչինչ օգուտ չէին տուել և անչափացել:

Այս փոքրիկ օրինակից տեսնում ենք, թէ որքան կարևոր է դարձացած, մարդասէր բժիշկը դաւաճաների համար: Ինչքան կարևոր է անշահատէր բժիշկը՝ այն անտիպապաշտութիւնների, նախապաշարմունքների, խաբեբայութիւնների դէմ մաքառելու, որոնց ազդեցութեան տակ հեծում է ժողովուրդը:

Սակայն Բուսաստանում աւարտող մեր ուսանողները, եթէ վերադառնում էլ են հայրենիք, մնում են օտարերկրացի, գաւառներ չեն գալիս: Եւ ինչպէս ուսումնաւարտ բժիշկը դիմայ դաւաճ, ուր նրան սպասում է գործը, եւ անգուցն գործունէութիւնը, աշխատանք, տանջանք, քանի որ օտարերկրացի նա կարող է ապրել մեծ քաղաքի ամեն տեսակ յարմարութիւնով, և պրակտիկա ունենալ, ստանալով վերջիտին 2—3 բուլլետի կարգաւոր է բա-

ւական հերոսութիւն ունենալ օտարերկրացիներու և գաւառներ դնալու համար, իսկ մեր թուրքամորթ սերունդից մենք հերոսութիւն պահանջել չենք կարող:

Ա. Պ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԳԵՐԲԵՆԳԻՑ մեզ գրում են փետրվարի 28-ից հետեւալը: «Այժմ մեր մտ գրեթէ ամեն զիշեր անձրև է գալիս և փողոցներում այնպէս ցեղև է գոյանում, որ հազի կարելի է քաղաքում անց ու դարձ անել: Առևտուրը Գերբենցում սաստիկ ընկած դրութեան մէջ է և փողոցներում կատարելա լուրերն է տիրում:»

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ մեզ գրում են: «Պետերբուրգում մինչև այժմ լոյս տեսած ժողովրդական գրքերայինը հայերէն լեզուով, թուով հինգ հատ էին և այդ գրքերից բոլոր օրինակները այժմ արդէն սպառված են, այլ ևս ծախու չը կան: Գրքերայինը այդ սրբնթաց սպառումը ստիպեց նրա տարակողներին «Լիւնեմ Տէլ» վեցերորդ գրքերը բաց թողնել 4,000 օրինակի քանակութեամբ:»

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ մեզ գրում են հետեւալը: «Մինչև այժմ բարձրագոյն ուսումնարաններում հարցաքննութիւնները միշտ լինում էին Չատիկից յետոյ, իսկ այս տարի Չատիկը ու լինելու պատճառով, հարցաքննութիւնները կը սկսվեն Չատիկից առաջ, ապրիլի սկզբներում:»

Մեզ հարցրում են որ Պետերբուրգի հայ դադթիկանութիւնը իր նախկին հովիւին, հայր խորին Ստեփանէին, իր երախտագիտութիւնը յայտնելու համար, վճռել է ուղարկել նրան Թէոդոսիա մի ուղերձ և մի խաչ:

Տեղական ուսու լրագրիները հարցրում են, որ Անդրկովկասեան երկաթուղու փոթիկ կայարանի գլխավորը պ. Գլխարկովսկի, այս օրերս սպանված գտնվեցաւ իր բնակարանում: Սպանողը կայարանի մի ծառայող է, որին կայարանի գլխավորը քանի մի օր առաջ ծառայութիւնից արձակել էր:

Նախկին քննիչ խօսքով, որ այժմ բանտարկված է և որ մեղադրվում է իր բնակարանը դիտմամբ կրակ գցելու, այս օրերս, ինչպէս հարցրում են տեղական լրագրիները, պահապաններով բերվեցաւ նահանգական դատարան, դատաստանական հարց ու փորձին ենթարկվելու համար: խօսքով և շորերով էր հանգված և նրա դէմքը շատ չէր փոխվել: Դատարանի անդամ Կրիստովիչ հարց ու փորձին ենթարկեց նրան: խօսքով ինչորեք նոր վիաներ կանչել իր գործի քննութեան համար և մի և նոյն ժամանակ ինչորեք գործի քննութիւնը որքան հար է շուտով նշանակել: Գործի պաշտպանութիւնը յանձն առաւ երդուեալ հաւատարմատար պ. Շելվալիէ: Եթէ մեղադրվող ինչորեք ընդունվի, գործի քննութեան համար կանչված վկաների թիւը 100-ից աւելի կը լինի:

Մենք լսում ենք, որ ղինուորագրութեան համար Անդրկովկասում կատարված ընտանեկան ցուցակագրութիւնից երկաց, որ հայերի թիւը Անդրկովկասում ոչ թէ 600 հազար է, ինչպէս առաջ կարծւում էր, այլ 1 միլիոնից աւելի է:

Լրագրիներում կարդում ենք որ Բեսարաբիայի նահանգական դէմառնում նշանակեց 20,000 բուլլետի խօրեայի երկուսը դէպքում անհրաժեշտ նախազգուշացնող միջոցներ ձեռք առնելու համար:

«Курск. Лист» լրագրում կարդում ենք, որ Եկատերինսկայալ քաղաքի ուսուսուցան հոգևոր սեմինարիայում այս տարվանից սկսվեցաւ տարրական բժշկականութեան դաստուութիւնը: ս. սինոցի հաստատված պրոգրամային համեմատ:

«Медицинская Бесѣда» չաբթաթերթը հարցրում է որ այս տարի Կիեւի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետում աւարտեցին իրանց ուսումը 104 երիտասարդներ բժշիկ աստիճանով:

Յօդուտ հրկիզեալ Չէյթունցիներին հանգանակող Թիֆլիսի մասնաժողովը անցում պ. Ալեքսանդր

Մէլիք-Աղաբանց խնդրում է մեզ յայտնել մասնաժողովի կողմից, որ մասնաժողովը առաջիկայ ապրիլ ամսի 10-ին դադարեցնելու է իր գործունէութիւնը: Յայտնելով այս մասին ի գիտութիւն յարդոյ հասարակութեան, մասնաժողովը խնդրում է թշուառ գէշթուցիներին օգնել կամեցողներին շտապեցնել իրանց նպատաները մինչև նշանակված ժամանակամիջոցը:

Ինչպէս մեզ գրում են ԳՕՐԻՍԻՑ, այս օրերս այնտեղ և օրէն տարեկան մի աղջիկ պատկեր էր երիտասարդի հետ: Երբ պէտք է վերջ տրվի այդ տեսակ բարբարոսութեան:

ԲԱՂՈՒԻՑ մեզ գրում են: «Մի քանի հանգամանքների պատճառով Մարդասիրական ընկերութեան նոր շինութեան հիմքը վարդանանց տօնի օրը չօրհանվեցաւ: Այդ պատճառներից մէկն էլ այն է, որ շինութեան յատակագիծը ձարտարագետ Կարապետեանցի առաջարկութեան համեմատ, կամեում են ենթարկել նշանաւոր փոփոխութիւնների, որոնցով կարելի է լինում ավելի ծախար մօտ 60—70 հազարով պակասեցնել, այնպէս որ շինութիւնը կը նստի մօտ 50,000 բուլլետի: Այս վերջին գումարն էլ կը մտնի այն դէպքում միայն, երբ կը կամենան, որ շինութիւնը շքեղ լինի: Իսկ եթէ կը բաւականանան միայն հասարակ շինութիւնով, այն ժամանակ ծախար կը լինի ոչ աւելի քան 35—40 հազար: Այս գումարը շատ չը պէտք է համարել, քանի որ նոր շինութեան մէջ պիտի զետեղվի ոչ միայն ուսումնարանը, այլ և տեսչի և վարժուհու բնակարանները, ընկերութեան խորհրդարանը և մի քանի քանակ դահլիճ գանազան հանդէսներ, կօնցերտների և ներկայացումների համար: Ուրեմն, եթէ հաշուել չը լինենք վերջինը, որ պիտի կազմէ ընկերութեան եկամուտների աղբիւրներից մէկը, ուսումնարանի շինութիւնը կը նստի 25—30 հազար, որը ի հարկէ, շատ էլ մեծ գումար է: Բայց այդ ամենը կախված է նրանից, թէ ընկերութեան խորհուրդը որ յատակագիծ կը դրուի. պ. Կարապետեանցի, թէ նախկինը: Յանկալի է, ի հարկէ, որ նախկին յատակագիծով որոշած անագին գումարի մէջ մի փոքր խնայողութիւն լինի:»

ԳՕՐԻՍԻՑ մեզ գրում են. «Մարտի 2-ին, փոստի ճանապարհի մօտ, շաքարու գետի աջ կողմին, մէկ ձորում թուրք հովիւները պատահմամբ գտնում են մի կնոջ դիակ: Ինչպէս երևում է, չարագործները կնոջը սպանելուց յետոյ նրա դիակը հողով ծածկել են. բայց վայրենի գործանքը հոտով գտել, բացել են դիակը և մինչև անգամ օտաներն էլ կերել են: Սպանութեան պատճառը չէ յայտնվել և չարագործները չեն գտնվել: Քրեանութիւն է սկսված:»

Տեղական ղինիւնների արտահանութիւնը շարունակում է զարգանալ: Ինչպէս հարցրում է վրաց «Իվէրիա» լրագրի, Սիբիրի մի հարուստ վաճառական, Պլոյիակով, որ Երևանում է պարագլուում Ամիլպապատինակ զբոսաբան, գրել է Թիֆլիսում գտնվող իր ծանօթներին, որ վերջինները տեղեկացնեն իրան, թէ ինչ պայմաններով կարելի է կախիթի ղինին արտահանել Վրաստանից դէպի Սիբիր:

Մարտի 8-ին, ինչպէս հարցրում են տեղական լրագրիները, Թիֆլիսի օրիորդական գինեաղիայի 5-օրոյ դասատան մի աշակերտուհի, 17 տարեկան, անձնասպանութիւն գործեց, թունաւորվելով ջրի մէջ լուծված լուցկիների զլիններով: Անձնասպանը թողել է մի գրութիւն, որի մէջ այնպարհումս ապրելու աւելորդ է համարում: Աղջիկը ապահոված ընտանիքին էր պատկանում:

Ինչպէս յայտնի է, Թիֆլիսի օրիորդաց ինստիտուտի բնակարանը շատ չին և խախտու դըրութեան մէջ է, անհամապատասխան մանկավարժական պայմաններին և շատ նեղ բազմաթիւ աշակերտուհիների համար: Այս բոլորը աչքի առջև ունենալով, ինստիտուտի վարչութիւնը ձեռնարկել է յիշեալ հիմնարկութեան համար մի նոր և ընդարձակ բնակարան շինելու: Բնակարանի շինուտ տեղը որոշված է Ս. Նունէի ուսումնարանը, որին և աւելացրած է 40 հազար բուլլետով: Ինչպէս մի նոր դեպքին Շինութեան համար անժողջ

ծախար նշանակված է 300 հազար բուլլետ: ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ մեզ գրում են հետեւալը: «Փետրվարի 28-ին տեղիս հայոց եկեղեցում հայ ուսանողների խնդրով կատարվեցաւ հանգուցեալ Ներենցի հոգեհանգիստը, որին ներկայ էին բաւական թուով ժողովրդականներ:»

ՀԻՆ-ՆԱԽԻՋԵԻԱՆԻՑ մեզ գրում են, որ մարտի 3-ին, վարդանանց տօնի օրը, պատարագից յետոյ հայ հասարակութեան նշանաւոր մասը հաւաքվեց օրիորդաց դպրոցի դահլիճում, որտեղ աշակերտները և աշակերտուհիները երգեցողութեամբ ընդունեցին հիւրերին: Նոյն օրը պ. Սահակ Եղիզարեանցի տանը, ճաշի ժամանակ, ստորագրութիւն առաջարկվեցաւ քաղաքի արական հայոց ուսումնարանի վերաշինութեան օգտին: Անմիջապէս հանգանակվեց մօտ 500 բուլլետ, որից 100 բուլլետն ուղարկեց ինքն պ. Եղիզարեանց: Նոյն երեկոյ ուսումնարանի դահլիճում, Հին-Նախիջանի հայոց երկսեռ դպրոցների օգտին ուսուցչական խումբը մի թատրոնական ներկայացում տուց: Խաղացին «Վարդան զօրավար» պիեսան և մի վոքալ: Գահլիճը լի էր, բայց խաղը շատ թոյլ անցաւ:

Ինչպէս մեզ գրում են Պետերբուրգից, մայրաքաղաքի հայոց ինտելիգենցիան և բարձրագոյն դպրոցների հայ ուսանողները դիտաւորութիւն ունեն մի ճաշկերոյթ տալ Մկրտիչ Սանասարեանցին: Ճաշկերոյթի ժամանակ հայոց հասարակութեան և ուսանողների կողմից Սանասարեանցի մի ուղերձ կը ծառուցվի, որի մէջ Սանասարեանցին յատկացվում են «պաշտելի բարեգործ» և «ազդի բարեբար» տիտղոսներ:

ՕԼՏԻՑ ստացանք պ. Մկրտիչ Գիւրգենեանցի 67 բուլլետ յօգուտ Չէյթունի հրկիզեալների, որ պարոնը հաւաքել է Ս. Տէր-Մարգարեանի ընկերակցութեամբ Օլտիի հասարակութիւնից: Նախկին 132 բ. 70 կ. գումարի հետ այժմ կունենանք յօգուտ ղէյթունցիներին ընդամենը 199 բ. 70 կ.:

Վաղը, կիրակի օր, մարտի 13-ին, քաղաքային թատրոնում լինելու է մի կօնցերտ յօգուտ Պետերբուրգի աղքատ ուսանողների. կօնցերտի վերջում պ.պ. Բաշինջաղեան և խօրհորովիչ նկարիչների ձեռքով կենդանի պատկերներ կը դրվեն: կօնցերտի նպատակը այնքան համախելելի է, որ նոյն իսկ աւելորդ էլ է յորդոր կարգաւ հասարակութեանը, որը անկասկած կը շտապի վաղը երեկոյան լցնել թատրոնը, և այդպիսով միջոց կը տայ մի փոքր թիթխանցեալ օգնութեան կարօտ ուսանողների նիւթական ծանր վիճակը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՍՈՁՄՈՒՆԻՑ ԶՈՒՐԿ ԳՕՐԻՍԻՑ

Երբէք չունենալ որոշ սկզբունք, երբէք չը թելադրվել որոշ համոզմունքներով,—ահ այն յատկութիւնը, որին երդվել են հաւատարիմ մնալ այն մարդիկ, որոնք այսօր իբրև թիւրքահայերի սահմանադրութեան ներկայացուցիչներ, գործում են թէ Պօլսում և թէ թիւրքա-Հայաստանի դաւաճներում: Հասարակական, կամ, ինչպէս ընդունված է Պօլսում ասել,—ազգային գործունէութեան ասպարէզ դուրս գալ, առանց որոշ համոզմունքների և իդէաների,—կը նշանակէ «չուր մաղչ», կը նշանակէ այսօր մի քանի քայլ առաջ գնալ, և վաղը դրա փոխարէն մի քանի քայլ յետ գնալ, և այդ բանը ամենայն ճշտութեամբ ապացուցել են և ապացուցանում են թիւրքահայ գործողները՝ իրանց վարմունքներով, և իրանց բոլոր ձեռնարկութիւններով: Թողնենք անցեալը, թողնենք այն անցած ժամանակները, երբ Պօլսում ինտելիգենցիան կին լարվում նոյն իսկ Նորման Հայրիկի պատրիարքութեան և Ներսէս Վարժապետեանի գործունէութեան դէմ, երբ դաւաճարը և ընդհանուր շահերը օգն էին սնչում Պօլսի գործողներին և ազգային սահմանադրութեան ներկայացուցիչների անձնական կրքերի և անձնական շահերի առաջ վերցնեց նոյն իսկ վերջին դէպքերը, վերջիններ նոյն իսկ վերջին ամիսների դէպքերը, որոնք այնքան աղուր հանելոցին ոչ թէ միայն Պօլսում, Վանում և Զմրու-

ներկայ, արվեստը Սուլթանի հովանավորութեամբ...

Բաղարիայում հրատարակվում են այժմ ընդամենը 24 լրագիրներ...

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԵՌԱՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՑԱՐԻՑԻՆ, 9 մարտի: Վճարման սառուցից ազատվեց մինչև Ան Եսարը:

ՓԱՐԻՉ, 9 մարտի: Գեներալ Բուլանտեյ յայտնեց, որ ինքը կը մասնակցի իր համախոհների ընտրողական պայքարին...

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 10 մարտի: Ենթադրություն կայ խելագարների ընկեր յանձնել նահանգական դատարաններին...

ՓԱՐԻՉ, 10 մարտի: Այսպէս կոչված, ազգային բողոքի մասնագործը հրատարակեց առաջադրել Բուլանտեյի թեկնածութիւնը...

ՎԻԷՆՆԱ, 10 մարտի: «Corresp. d'Est» լրագրին հաղորդում են Բերլինից, որ իբր թէ այնտեղ տեղի է ունեցել Ռուսաստանին աննպաստ փոփոխութիւն...

ԼՕՆԻՍՆ, 10 մարտի: Թագուհին ճանապարհ ընկաւ դէպի Իտալիա:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 10 մարտի: Լուրերին նայելով, սենաոր վճռել է, որ երդուեալ հաւատարմատարները պարտաւոր են ընակվել այն դատաստանական պալատներին չըջանում, ուր նրանք հաշուում են...

ՓԱՐԻՉ, 10 մարտի: Ձինուորական ընկեր յանձնողը գեներալ Բուլանտեյի գործի համար արդէն կազմակերպված է: Կը նախագահէ գեներալ Ֆելդբիլէ:

Խմբագիր-հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՇԱԿՅԱՆ

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն
ԹԻՖԼԻՍԻ ՄԱՔՍԱՏԱՆ մէջ ներկայ մարտ ամսի 14-ին և նոյն ամսի հետեւեալ օրերում կը ծախվին աճուրդով զանազան արտասահմանեան ապրանքներ, ինչպէս օրինակ. գործուածքներ, խմիչքներ, ապակիներ և այլն:

Տափի-թաղի (Բամոյեանց) եկեղեցու յարգոյ ծխականները հրաւիրվում են նոյն եկեղեցու երեցիտանի, հաշուատեսների և ծխական զարոյցի հոգաբարձուների ընտրութեանը...

ԽՈՒԼԵՐԻ ՀԱՄԱՐ
Մի անձն, որ մի շատ հասարակ միջոցով ազատվեց խլութիւնից, որ տեւեց 23 տարի, պատրաստ է անվարձ ուղարկել այդ միջոցի նկարագրութեանը բոլոր ցանկացողներին: Հասցէն. Парижъ (Франція) 4. Rue Drouot, Dr. Nicolson, Paris.

ՎԵՌՆԵՃԻ ԶՄՈՒՌԻ ԵՒ ՓԱՅԼԱՆԵՐԿԻ ԿՈՎԿԱՍԻ ԱՌԱՋԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԸ

Մրանով պատիւ ունի յայտնելու պ.պ. առևտրականներին և վեճնիճի (յակ), դմուռի և փայլաների (պոլիտորա) գործածողներին, որ ունի յիշեալ ապրանքների բոլոր տեսակները, որոնք յետ չեն մնում միւս գործարաններից, ինչպէս իրանց մասշնիլի գնով, այնպէս էլ իրանց լաւ յատկութեամբ: Պատուէրները ընդունվում և կատարվում են անմիջապէս:

ԲԵՆԵԳԻԿՏԵԱՆ ԳԵՐԱՊԱՏԻ ՀԱՅՐԵՐԻ ԷԼԻԿՍԻՐԸ

ՍՈՒԼԻԱԿ (GIRONDE) ԱՐԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
Այդ էլիկսիրը հնարել է 1373 թ.ին վանահայր ՊԵՏՐՈՍ ԲՈՒՐՍՈ: Այդ էլիկսիրի մի քանի կաթիլների ամենօրեայ գործածութիւնը պահպանում է ատամները փշանայուց, տախի է նրանց սպիտակութիւն, ամրացնում է լինդերը և թարմացնում է բերանը:

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ն Ե Ր

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱԻՈՐ ՀԻՄՆԻՍՆՈՑ

- Բ. Ա. ՆԱԻԱՍԱՐԳԵԱՆՑԻ (Կուկիա, Վօրոնցովի արձանի հանդէպ) Հիւանդներին ընդունում են ամեն օր Ա Ռ Ա Ռ Օ Տ Ն Ե Ր Ը
ԲՈՒԿՈՎՈՎՍԿԻ—10—11 ժ. ներքին, երեխայոց և կանանց ց. Կին-բժիշկ ԻՍԱՀԱԿԵԱՆՑ 11—12 ժ. կանանց և երեխայոց ց. ԲԷՆԿԵՎՍԿԻ—11—12 ժ. ականջների, կոկորդի, սիֆիլիսի և ատամների ց. ՍՈՐՈՔԷՎ—11—12 ժ. ատամնարոյց.
Ա. ԳՈՒՐԿՈ—12—1 ժ. աչքի, ներքին և մանկական ց. ԱՐՏԵՄԻՆՎ—12—1 ժ. երեքշաբթի և ուրբաթ, կանանց ց. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆՑ—12—1 ժ. ներքին և երեխայոց ց. ամեն օր, բացի երեքշաբթի և ուրբաթ.
ԵՐԵՎԱՆԵՐԸ
ԶԱԵՎՍԿԻ—5—7 ժ. ջղային ց. և էյէկտրօ-տերապիա. ՓՈՒՂԻՆԵԱՆ—6—7 ժ. ներքին և երեխայոց ց.
Հիւանդանոցում է մանկաբարձուհի Մօզլեր: Վճար—50 կ. Համախորհրդի (կոնսիլիումի) համար համաձայնութեամբ: Մշտական անկողիններ.
Հիւանդանոցի փոխ-վերատեսուչ ԲՈՒԿՈՎՍԿԻ

ՎՐԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ԻՄԵՐԵԹԻ ՀԱՅՈՑ ՎԻՃԱԿԱՅԻՆ ԿՈՆՍՏԱՆՈՒՍԵՒ Ատենի մէջ նշանակված է աճուրդ 21-ին մարտի սոյն ամի, առանց կրկնաձուրդի, կապալով տալու համար էլ միմիջնապատկան երկու այգիները Օրթաձաղայի և Վերայի: Անդամ կոնսիստորիայի Յարութիւն աւագ քահանայ Սուզանաձեանց: 1—3

BATEAUX A VAPEUR FRANCAIS N. PAQUET ET COM. ՅՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՆԱԻԱԳՆԱՑՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ Ե. ՊԱԿԵ ԵՒ ԸՆԿ.

Կանոնաւոր և ուղղակի երթևեկութիւն ՄԱՐՍԷԼԻ և ԲԱՌՈՒՄԻ մէջ և փոխադարձ. Հինգշաբթի, մարտի 17-ին, ԳԱԼԻԱ (LA GAULE) շոգենաւը, նաւապետ ԳԱՐՐԻԳ (GARRIGUES) դուրս կը գնայ Բաթունից դէպի Տրապիզոն, Օրդու, Սամսոն, Կ. Պօլիս և Մարսէլ: Տեղեկութիւնների մասին պէտք է գիտել ընկերութեան գործակալներին, Բաթունում Լէմօյլուի տան, Նաբերէժնայա, և Թիֆլիսում Խաթիկի Արժուանի գալլերէում, № 103. 4—4

Արդէն ծախվում են կատարկագործված, սպիտակ բոցով անվտանգ ՇՎԷԻԿԱՆ ԼՈՒՑԿԻՆԵՐԸ ԱՄԵՆԱԷԺԱՆ ԳՆՈՎ: Մեծ քանակութեամբ առնողներին ՆՇԱՆԱԻՐ ԶԻՉՈՒՄՆ ԿՐ ԼԻՆԻ: Գործարան Գ. Ա. ՏԵՐ-ԱՍՏԱՆՈՒԹԵԱՆԻ և ընկերութեան, Թիֆլիսում, ՎԵՐԱ Կոչված թաղում: 27—50

ԻՍԿԱԿԱՆ ԳԱՆՁ
է կազմում այն դժբաղդների համար, որոնք զոհ են եղել անբարոյականութեան, բժշկական ՌԵՏՈՒԹԻ ԳԻՐԸ
«ԻՆՔՆԱՊԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ»
Ռուսաց հրատարակութիւն, 3 պատկերներով, գինը 1 ռուբլի: Թող ամեն մարդ, որ տանջվում է սարսափելի արտաի հետանքներից, կարգայ այդ գիրքը. նա ազատեց շատերին հաստատ կորուստից: Մի ռուբլի ստանալուց յետոյ Լէյպցիգի Բ. Ֆ. Բիւրիյի հրատարակողի մագաղինը ուղարկում է գիրքը ցանկացողներին Հասցէն՝ Германия (R. F. Bierer's Verlags-Magazin Leipzig). (Շ) 8—50

Въ редакція газеты „МШАКЪ“ продаются слѣдующія брошюры: 1) „Экономич. Положеніе Турецкихъ Армянъ“, публич. лекція Д.—ра Г. Арцруни, перев. съ арм. А. Аракелянца. Цѣна 25 к. 2) Die Oeconomische Lage der Armenier in der Tuerkei, ein öffentl. Vortrag von Dr. Grigor Arzruni, übersetzt von A. Amirchanjanz. Preis 25 k. 3) Die Hungersnoth in Türkisch-Armenien ein Vortrag von Dr. Grigor Arzruni, übersetzt von Amirchanjanz. Preis 20 kop.
Иногородные, желающие получить брошюры, благоволят присылать по 30 коп. почтовыми марками, за каждую брошюру. Адресъ. Тифлисъ, Редакція „Мшакъ“, или Tiflis, Redaction „Mschak“. (Շ)

ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԱՅԳԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԹԻՖԼԻՍԻ ԳՊՐՈՑՈՒՄ Վաճառվում են ամեն տեսակ թէ մրգատու և թէ զարդի բոցները: Պահանջման ժամանակ արեխուրանները անվարձ են ուղարկվում: 10—10

Վ Ա Ճ Ա Ռ Վ Ո Ւ Մ Է
«ՁԻՆՈՒՈՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿԱՆՕՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ»
Կ Ո Վ Կ Ա Ս Ի Հ Ա Մ Ա Ր
Գինն է 30 կոպեկ
Վաճառվում է (Մշակի) խմբագրատանը և հետեւեալ տեղերում. Թիֆլիսում՝ Կենսաբանական և ուրիշ գրավաճառանոցներում, ԵՐԵՎԱՆԻՄ՝ Կ. Գառամանի խանութում, ԲԱՐՈՒՄԻՄ՝ Թաւայանի և Շիրազեանի խանութներում, ԳԱՆՁԱԿՈՒՄ՝ Աղայեանի խանութում, ՇՈՒՇԻ՝ Գաղեան եղբայրների գրավաճառանոցում, ՆՈՒԻ՝ ռուսացիչ և Գալթեանի մօտ, ԱԳՈՒԻՄ՝ ռուսացիչ Լեոն Թաղեանի մօտ, ԱԼԵԿՍԱՆԴՐԱՊՈԼ՝ Վենապեանի խանութում Օտարաբարձրացիք այդ գիրքը ստանալու համար պէտք է գիտնի հետեւեալ հասցէով. Тифлисъ, X. Малумянцу, въ редакцію Мшакъ. 8—10